

Воїни полку «Азов»

У межах кіноринку Marché du Film у Каннах було презентовано документальні проекти з України. Один із них має назву «Залізна сотня», роботу над яким розпочато два роки тому на основі записів інтерв'ю з воїнами полку «Азов». Згодом фільм трансформувалася: зараз це фільм-триптих про добровольців-ветеранів, які демобілізувалися з війни на сході України у 2015–2017 роках, повернулися до цивільного життя, але змушені піти на війну у 2022-му. Цей фільм про те, як змінюються люди, якщо в їхній дім прийшла війна. Через призму трьох героїв стрічка показує зріз українського молодого покоління та демонструє розвиток громадянського суспільства, що яскраво виявило себе в перші тижні повномасштабного російського вторгнення 2022 року. Фільм показали 21 травня у межах секції Cannes Docs, що входить до програми «Україна у фокусі».

Фільм Мантаса Кведаравічюса отримав спецнагороду в Каннах

На Каннському МКФ в категорії *L'Oeil d'Or* присуджено спецнагороду фільму «Маріуполіс 2» литовського режисера Мантаса Кведаравічюса, вбитого російськими загарбниками у Маріуполі на початку квітня. «Цей фільм абсолютно неможливо ні з чим порівнювати, він гостро виділявся, ніби лежав на окремій полиці; бив під дих до чорноти в очах. А знаючи також усе, що лишилося за кадром... Литовський режисер Кведаравічюс приїхав до Маріуполя в березні, знімав там цивільних, жив з ними, але зрештою потрапив у полон, його катували і вбили», – зазначила Ірина Цілик. За її словами, наречена режисера змогла вивезти з Маріуполя не лише його тіло, а й зняті ним матеріали. Друзі, колеги делікатно склали до купи відзняті кадри і зробили з цього фільм. Вона зазначила, що президент журі *L'Oeil d'Or* Аґнешка Холланд, вручаючи нагороду, оголосила хвилину мовчання за жертвами війни росії в Україні, зокрема за режисерами, журналістами, фотографами, представниками інших творчих професій.

Укрінформ

«Тіні забутих предків» на великому екрані

Фільм, якому виповнилося 57 років, кіно-театр «Жовтень» показує з 19 травня по п'ять сеансів кожного дня. Схоже, що київські глядачі скучили за нашим українським кіно. А тим більше, за нев'яучим шедевром молодих Сергія Параджанова, Юрія Іллєнка, Івана Миколайчука, Георгія Якутовича, Мирослава Скорика, Лариси Кадочникової. Інтерес до цього фільму ніколи не зникав, а тим більше сьогодні, коли українці відстоюють свою державу і свою національну ідентичність у боях з російським агресором.

Відзнака Вілену Новаку

У травні фільм «Чому я живий?» українського режисера Вілена Новака здобув перемогу в номінації Best Feature Film Director на Каннському фестивалі Silk Road Film Awards Cannes.

Наближається 300-річчя Григорія Сковороди

Григорію Савичу – мудрій людині та унікальній особистості, фатально не таланило в кіно. Ігровий фільм «Григорій Сковорода», поставлений Іваном Кавалерідзе 1958 року на кіностудії ім. О. Довженка, не став удачею українського кіно: драматургія рихла, постать не дуже виразна, тексти штучні, нерідко пафосні. А талановитий документальний «Пізнай себе» Ролана Сергієнка (1972), де тексти Сковороди озвучував Іван Миколайчук, а дикторський текст – Костянтин Степанков, партійні функціонери заборонили – і тільки наприкінці 1980-х стрічка з'явилася на люди й здобула Шевченківську премію.

Не вписався фільм про нього і в плани нинішнього Міністерства культури та інформаційної політики, адже не можна сказати, що бракувало цікавих пропозицій. Останній сценарій поета Івана Драча, написаний спільно з Вірою Мельник та за її ініціативою, називався «Варшава». На жаль, не знайшлося режисера, котрий би взявся за його постановку. Українському філософу присвятив сценарій і Сергій Маслобойщиков, проте не вдалося знайти фінансування. Тож відзначити мемо цю дату більш, аніж скромно.

Головний редактор
Брюховецька Лариса
Заступник головного редактора
Канівець Анастасія
Редколегія
Бобовський Славомір (Польща)
Буковський Сергій, Газда Януш (Польща),
Гладій Григорій (Канада),
Гайдабура Валерій, Скуратівський Вадим, Чміль Ганна
Редакція
Котенок Вікторія, Швець Юлій
Літредактор Котенок Вікторія
Комп'ютерна верстка Брюховецька Оксана
Інтернет-версія Копитова Ольга

Здано на виробництво
18.08.2022 Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Умовн. друк. арк. 7.46. Умовн. фарб. відб. 9,32.
Обл.- вид. арк. 5,17. Тираж 1000 пр. Ціна 24 грн.
Зам. № 18.06.2022
Віддруковано в типографії 75Ц
03067, м. Київ, вул. Олексія Тихого 84.
Тел. +38 (044) 592 13 49.

Редакція журналу «Кіно-Театр»

Адреса редакції:
04655, м. Київ, вул. Г. Сковороди, 2, НаУКМА,
корп. 1, к. 216. Телефон редакції: 425-60-96.
e-mail: ktm@ukma.edu.ua
web-site: <http://www.ktm.ukma.edu.ua>

Автори (№4, 2022)

Олександр Книга – директор-художній керівник Херсонського театру ім. М. Куліша
Ірма Вітовська – театральна і кіноакторка, громадська діячка
Михайло Журавель – директор Одеського культурного центру
Олександр Муратов – кінорежисер, сценарист, поет
Євген Курман – театральний режисер
Олег Драч – актор, режисер, педагог
Артемій Кірсанов – кінодраматург
Сергій Дзюба – кінодраматург
Вікторія Котенок – театральний критик
Іван Канівець – кінорежисер, педагог
Юлій Швець – театральний і кінокритик
Лариса Брюховецька – кінознавець
Лариса Іванишина – кінокритик
Наталія Половинка – акторка театру і кіно, співачка, Львів
Анастасія Канівець – кінознавець
Анна Устенко – студентка НаУКМА
Маргарита Швець – музикознавець, журналіст

Архів журналу «Кіно-Театр» на eKMAIR (pdf) 1995 – 2004, 2017 +
<http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/4461>

Передплату журналу «Кіно-Театр» за межами України закордонні читачі можуть здійснювати через сайт ДП «Преса» www.presa.ua